

nyttede Strandvejen; saa vilde den jo heller ikke blive belastet saa meget. Men acceptere dette, før der har været forhandlet med Landbrugsministeriet derom, kan jeg ikke; det er muligt, at det kunde lade sig ordne paa en anden Maade. — Men saa kommer Undtagelserne. Undtagelse Nr. 1 kan jeg ikke acceptere. Der staar: „Undtaget herfra er: 1) Strandvejen i Københavns Amt paa Strækningen fra Traverbanevej til Strandmølleporten, hvor der i Maanederne Maj—September kun maa køres med Vareautomobiler, der ikke vejer mere end 600 kg. Motorvognsejere, der bor ved denne Vejstrækning, har dog Ret til at befare Strandvejen for ad nærmeste Sidevej at naa den i 1ste Stykke nævnte tilladte Vej i Jægersborg Dyrehave“.

Jeg er nu ikke klar over, hvad Meningen er. Jeg gaar ud fra, at Meningen er den, at man ikke har Lov til at køre paa den Del af Strandvejen, altsaa Strækningen fra Traverbanevej til Strandmølleporten, i Maanederne fra Maj til September med de to Undtagelser, der er nævnte, nemlig Vareautomobiler og i visse Tilfælde Beboerne. Saaledes læser jeg det. Men det kunde ogsaa læses saaledes, at al Automobilkørsel i det hele er forbudt paa denne Del af Strandvejen, med Undtagelse af det, som er positivt nævnt, nemlig Vareautomobiler i Maanederne Maj—September. Men da jeg finder, det er en ganske unaturlig Opfattelse, læser jeg det paa den første Maade og haaber, at det rammer Meningen. Under den Forudsætning kommer der imidlertid Urimeligheder frem. For det første er det en Indskrænkning, kan jeg sige, i den Regel, der nu gælder. Nu er Forholdet det, at det eneste Stykke af Strandvejen, hvor Automobilkørsel ubetinget er forbudt i § 21, 1ste Stykke, kun er den Del af Strandvejen, der ligger Nord for Traverbanevej og indenfor Gentofte Kommunes Grænser. Det er det, der nærmere kan betegnes saaledes: det Stykke, der ligger mellem Traverbanevej og Emiliekilde; der gaar en Vej i en Bue vestlig for Strandvejen, og ad den kan Folk altsaa køre. Men nu udvider man dette et meget betydeligt Stykke mod Nord, nemlig fra Emiliekilde op til Strandmøllen, og saa føjer man endda noget til. Der har hidtil været den Ulempe ved Bestemmelsen, at Folk, som boede mellem Traverbanevej og Emiliekildevej, ikke har kunnet komme til at køre til deres eget Hjem eller til deres egen Bolig i Automobil; men nu bliver det meget værre. Nu tillades det ganske vist ved Undtagelsen under Nr. 1, at der af

Motorvognsejere maa køres med Automobil paa Strækningen fra Traverbanevej til Strandmølleporten, for ad nærmeste Sidevej at naa den i 1ste Stykke nævnte tilladte Vej i Jægersborg Dyrehave. Denne Vej begynder ved Klampenborg Station; men Undtagelsen kan altsaa ikke omfatte dem, som bor mellem Traverbanevej og Klampenborg Station; de kan overhovedet ikke komme til den Sidevej, som først begynder ved Klampenborg Station, de vil være ganske udelukkede fra at køre. Jeg vil derfor meget henstille, at denne Undtagelse helt gaar ud, saaledes som ogsaa et Mindretal, bestaaende af de to ærede Medlemmer for København, har foreslaaet. Derimod kan jeg modtage den under Litra 2 til § 20 nævnte Bestemmelse for Bornholms Amt.

Saa kommer jeg til Ændringsforslag Nr. 21, hvorefter der skulde udgaa af § 20 Retten til at køre paa Biveje, saaledes at det kun kunde tillades efter indhentet almindelig eller personlig Tilladelse fra vedkommende Sogneraad. Der mener jeg, at saaledes som Justitsministeriet har affattet Bestemmelsen, er den at foretrække; den staar i Virkeligheden i Forbindelse med Ændringsforslaget under Nr. 24, som det ærede 5te Medlem for 3die Kreds (Frandsen) omtalte. Jeg skal ganske vist give det ærede Medlem Ret i, at naar man vedtager Ændringsforslagene om, at de smaa Automobiler kommer til at køre paa Bivejene og bliver sammenstillet med Motorryklere, er der maaske ikke saa megen Grund, som der var før, til at have den Bestemmelse, at Læger og Dyr læger kan køre paa Biveje, idet det i Almindelighed vil være saaledes, at Dyr lægers og Lægers Automobiler ikke vil være større end dem, der omhandles i § 8. Men paa den anden Side vil Trafikken jo heller ikke blive saa stor med de Vogne, som Lægerne saa benytter paa Biveje; og det maa jo erindres, at denne Ret gives hverken for Lægernes eller Dyr lægernes egen Skyld, men af Hensyn til Befolkningen, for at den saa hurtigt som muligt kan faa Lægehjælp, og det Hensyn, synes jeg, er saa afgørende, at man bør blive staaende ved den af Ministeriet foreslaaede Bestemmelse. Dernæst er der Ændringsforslag Nr. 23, som jo har givet Anledning til Forhandling her i Tinget mellem forskellige ærede Medlemmer. Jeg kan ogsaa tiltræde dette Ændringsforslag, om end jeg maa sige, at det maaske kunde have været formuleret paa en noget bedre Maade, men ogsaa derom kan der jo forhandles. Jeg er ganske enig i de Betragtninger, det ærede 2det Medlem